

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐτησία . . .	Δραχ.	3
Ἐξάμηνος . . .	»	2
Τρίμηνος . . .	»	1
Ἐξωτερικοῦ εἰς χροσόν		

ΔΙΕΥΘΥΝΓΗ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Π. ΚΕΦΑΛΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ

139—Ὁδὸς Αἰόλου—139

Τιμὴ ἐκάστου φύλλου
λεπτ. 15

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Ἰανουαρίου 1903

ΔΥΟ ΛΕΞΕΙΣ

Δύο λέξεις καὶ μόνον μ' ἐζητήθησαν παρὰ τοῦ ἐριτίμου καὶ ρέκτου Διευθυντοῦ τῆς ἀξιόχρηστου «Φυλλίδος» περὶ τῆς ἐλευσομένης ἱστορικῆς ἀκολουθίας περὶ τῆς ἐξελίξεως ἀγνώστων γεγονότων, τοῦ νέου ἔτους τούτέστιν, τῆς ἐνικυαίου κτύτης μυστηριώδους ζωῆς, τῆς ἐγκλεισῆς τὰ ἀποκρυφώτερα μυστήρια τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας, τῆς ἀποκλυπτομένης εἰς φιλοδοξίαν καὶ μεγαλειότητα, τὴν ἀνθρωπίνην δηλαδὴ κτύτην μακτιότητα τῶν ἐνείρων, τῶν τροπικίων, τῶν κτυκότησεων, τῶν θρόνων, τῶν λαμπηδόνων, κτλ. Δύο λέξεις περὶ τοῦ νέου ἐνικυαίου ἢ μάλλον μίαν ρηζικέλευθον ἀποπειραν ἐξίχνιασεως τοῦ τύπου τῶν νόμων τῶν μεστῶν ἐπκκολλημάτων τοῦ μεγάλου κώδι-

κος τῆς προόδου, τοῦ πκχκοσμίου, οὔτω θιγομένου, αἰτιολογικοῦ θεσμοῦ κατὰ τὸν Τρεβιθκνὸν ἐν ὄλη αὐτοῦ τῇ ἐνωτικῇ καὶ αἰτιολογικῇ συναφείᾳ πάντων τῶν μελῶν καὶ πάντων τῶν μερῶν τοῦ σύμπαντος· περὶ τῶν μεταβολῶν δηλαδὴ ἐν τοῖς ἐξελιγμοῖς τοῦ γενεαλογικοῦ τούτου δένδρου κατὰ τὸν Φλαμμυριῶνα: Δύο λέξεις καὶ μόνον φράσεις ἀπλῆ, κοινὴ καὶ συνήθης πάσης ἄλλης μεγαλοπρεπιστέρη, πάτης ἄλλης τιμωτέρη, καὶ ἄγνωστος μάλλον, ἐνέχουσα τούτέστιν μεγάλην καὶ ἀρκετὴν δότιν μυστηρίου καὶ ἰδχνικου τινος περιβάλλοντος, μετ' ὑπερανθρώπου καὶ ὑποψητικῆς δυνάμειω εἰνκρυμοτομίση προφητείαν τινα ἐν τῷ πεδίῳ τῆς πνευματικῆς ὑμῶν κτυαστάσεως ἢ λύσεως τοῦ αἰνίγματος τῆς ζωῆς. Αὗται καὶ μόνον αἱ δύο λέξεις ἤρκεσαν ὅπως με βυθίσωσι εἰς πολυκύμκνον πέλαγος σκέψεων ἀορίστων καὶ λογισμῶν ἀσυνκρήτων καὶ ν' ἀφήσω τὴν ψυχὴν μου μακτιῶς καὶ ἀνωφελῶς μετὰ πικροῦ πκχκρόνου τῇ συνδρομῇ

τῆς ἐνεργείας καὶ μνήμης νὰ ριγίσῃ περιπλο-
νομένη ἀνὰ τὸν ἀτέρμονα ὀρίζοντα καὶ πέλα-
γος ἀστέρων ἐκ τοῦ ὠχροῦ φωτός τῶν ὁποίων
ἐνόμιζεν ὅτι θὰ ἴδῃ τὰ ἐξαισιὰ τεκμήρια αὐτῶν
τ' ἀποκαλύπτοντα τὰ μυστήρια τοῦ μέλλοντος
καὶ νὰ βυθίζῃ ὅξυ βλέμμα διὰ μέσου τῶν ἀ-
πείρων κενῶν, νὰ βηλαφῇ καίτοι ἀμαρτάνουσα
κατὰ τὸν Boulwer, τὰς ιδιότητας τῆς ἀνάγκης
τοῦ κλήρου τούτου τῆς ὑπάρξεώς μας, τοῦ κα-
λυπτομένου δι' ἀβεβησιότητος καὶ σκοτίας, καὶ
νὰ καρδοκῆ τὰς ὠχρὰς λάμψεις τῆς προσεγ-
γίζουσας 'Ηοῦς, τῶν ἀπειροπληθῶν καὶ πελω-
ρίων ἡλίων, τῶν ὀδοιπόρων τούτων τοῦ χάους,
νὰ εἰσέρχηται εἰς τοὺς ἀνεξάντλητους κευθμῶ-
νας τῆς φύσεως αὐτῆς καὶ μέχρις αὐτῶν τῶν
ὕδατων τῆς Σαμαρείας, ἀκκαπακύστως διε-
ρευνώσα ἀπὸ τοῦ σημερινοῦ πατρὸς τῶν χρι-
στιανῶν τοῦ Θεοῦ μέχρι τοῦ Βούδδα
τῶν Σινῶν, τοῦ 'Οσίριδος τῶν Αἰγυπτίων,
τοῦ 'Ιεχωβά τῶν 'Εβραίων, τοῦ Διὸς
τῶν 'Ελλήνων, τοῦ μεγάλου 'Αλλάχ
τῶν Μωαμεθανῶν, ἵνα κατορθώσῃ ἐλαφρῶς ἢ
βιαίως ἢ λάθρα νὰ διεισδύσῃ οὕτω καὶ ἀνασύ-
ρη ἢ διαρρήξῃ ἢ ἀμυχῆν τινὰ, ἀνοίξῃ εἰς τ' ἀ-
διάρρηκτα καὶ ἀσύλληπτα φανταστικά παρκα-
πιτάσματα τοῦ κεκρυμμένου καὶ ἀδήλου μέλ-
λοντος, τοῦ νέου ἐνικυτοῦ, τῆς μεγάλης δηλα-
δῆ ἐκείνης Προνοητικῆς ἀληθείας, τῆς ἀπαντα-
χοῦ κοχλαζούσης, τῆς ἐκρηγνυμένης πανταχοῦ,
τῆς πληρούσης το πᾶν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου μέ-
χρι τοῦ ζωοφύτου ἀπὸ τοῦ φυτοῦ μέχρι τοῦ
χώματος καὶ τοῦ λίθου καὶ αὐτοῦ τοῦ μετάλ-
λου, ὅπως ὑπὸ τῶν θεῶν νόμων τῆς τῶν
δι' ἐνεξιτήλων καὶ ἀοράτων γραμμῶν ποτὲ
μὲν μελανῶν ποτὲ δ' ὀλοχρῶσων, ἐξιχνιάσωμεν
δι' ἰδεῶν πεπλανημένων, παρκακεινδυνευμένων
καὶ φαντασιοκοπιμικῶν, μὲ Δάντειον ἐμπνευσίαν
τὰς βουλὰς τῆς ἀδυσωπήτως σταδιαδρομούσης
'Ανάγκης, καὶ ἀποκαλύψωμεν οὕτω τὸ τῆς πο-
λιτικῆς κοινωνίας μέλλον ὅλον ἐκείνον τούτέστιν

τὸν ἄλλοπρόσκλητον καὶ πολύμορφον κοινωνικὸν
βίον τῶν πκθῶν καὶ κίσημάτων τῶν ἐκτεινομέ-
νων ἀπὸ τοῦ ατόμου εἰς τὴν οἰκογένειαν, ἀπὸ
τῆς οἰκογενείας εἰς τὴν Πατρίδα καὶ ἀπὸ τῆς
Πατρίδος εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος νὰ ἐφαρμό-
σωμεν δηλ. μίαν κἄν ἀμυδρὰν ἀκτίνα τοῦρα-
νίου φωτός καὶ ἀποκαλύψωμεν οὕτω, σκιεγρα-
φοῦντες κἄν τ' ἄδυστα καὶ κρύφια τῆς φυσικῆς
τάξεως τῶν πραγμάτων, τοῦ μεγάλου ἐκείνου
διεξοχόμενου ἀμειλίχτου ἐθνοβίου ἀγῶνος, τῆς
ἀποστρεβλώσεως καὶ ἀπονεκρώσεως ἀνθρωπίνων
ὑπάρξεων καὶ τῆς δόξης καὶ τῶν ἐπινοικίων
στεφάνων ἄλλων, ἐν τῇ πορείᾳ τῆς πολιτικῆς
ταύτης καταστάσεως, τῆς παρκαβολικῶς διευ-
θυνομένης καὶ συστηματικῶς διακλιούσης, ἐν
γενικῇ ἀρμονίᾳ ἀπὸ αἰῶνων ἄχρις ελευσέτ' ἡ-
μαρ ὅταν πὸτ' ὀλώλῃ θεῖα Βουλὴ τῆς ἰδέας ἢ
ἐνσάρκωσις ἐν κοσμικῇ ὑπάρξει ἰδίου πλκνήτου
μὲ τὸ μόνον τρυφώτατον καὶ πασιδῆλον χαρκα-
κτηρισμὸν **τῆς καθολικῆς ἠθικῆς** ἐφ'
ἀπάσης τῆς γῆς, ἐξ οὗ πλκσιρικῶς διαφκίνεται
ἢ οὐρανία αὐτῆς καταγωγὴ, ὡς εἶπεν ὁ Βολ-
ταίρος εἰς τοὺς ἀκηνάτους καὶ χαρκακτηριστικω-
τάτους αὐτοὺς στίχους:

Ἄπο περάτων τῆς γῆς
προστάζει ἡ ἠθικὴ

Πὰ προσκυνῶμεν Θεόν,
πατρίδα, δικαιοσύνην ὅλ' οἱ θνητοὶ

Ἐπὶ τῆς γενικῆς τέλους ταύτης ἀναμορφώ-
σεως καὶ τῆς ἀνασυντάξεως τῆς κοινωνίας
ἔσκει ἀρμονικῶς βαινούσης καὶ αἰωνίως γεννο-
μένης, αἰωνίως ἀνατελλούσης καὶ δουούσης, με-
ταμορφουμένη, αἰωνίως! «Αἰώνιον ζῆν καὶ
γίγνεσθαι καὶ κινεῖσθαι ἐν τῇ φύσει ὑπάρχει,
ἔλεγεν ὁ Coethe κατὰ τὸ 1780» μηδὲν δυνά-
μενοι ἐκ τῶν προτέρων νὰ ὑποπτευθῶμεν καὶ
περὶ τῶν σταθερῶν μεμετρημένων καὶ ἀμετα-
τρέπτων νόμων τῶν βουλῶν τῆς εἰμαρμένης
μὲ ὄλην τὴν βοήθειαν τῶν φιλοσόφων καὶ φυσι-
οδιφῶν ἐν οἷς τοῦ Λαμάρκ, τοῦ Γκαίτε, τοῦ
Κυβιέρου τοῦ Καντίου καὶ αὐτοῦ τοῦ εἰσηγη-

τοῦ τῆς θεωρίας τῆς καταγωγῆς τοῦ Δαρβίνου
οὓς πολλάκις διέψευσε μίαν ἀποκάλυψιν· σήμερον
μὲν καὶ τὸν Ἐδισσωναῦριονδὲ καὶ ἄλλον τινὰ καὶ
οὕτω καθεξῆς, καὶ τὰς ἐμπνεύσεις τῶν μεγά-
λων ποιητῶν οἵτινες ἐθεωρήθησαν ὡς ἀποκαλύ-
ψεις τοῦ μυστηρίου τοῦ μέλλοντος. Εὐχόμεθα
ὅπως ἔσονται εὐμενεῖς διὰ τὸ μέλλον τῆς 'Ελ-
λάδος τῆς ἐργαζομένης πρὸς ἀδελφοποίησιν τῶν
λαῶν τῆς Ἀνατολῆς.

Ω

«ΑΠ' ΤΑ ΜΑΡΑΜΕΝΑ ΦΥΛΛΟΚΑΡΔΙΑ»

ΓΡΑΜΜΕΝΟ

Στὴ Λούλα μου

Ἐκίνησα μιὰ μέρ' ἀπελπισμένος
τὴ μάγισσα νὰ ἔρω, νὰ τὴ ρωτήσω,
ἂν μ' ἀγαπᾷς, κ' ἂν εἶν' γραπτὸ ἐνωμένος
μαζῆ μὲ σὲ στὸ κόσμον αὐτὸ νὰ ζήσω.

✿

Ἐκεῖ μὲς' τὴν ἀπόκρημνη σπηλιά τῆς
τὴν εὐρηκὰ βαθεῖα ἀποκοιμισμένη,
Μὰ δείλιασα καὶ θέλησα μακρὰ τῆς,
νὰ φύγω, μόνη ἢ ἐλπίδα νὰ μοῦ μένη!

✿

Δὲ πρόφτασα νὰ φύγω, ποῦ ἡ μάγισσα ξυ-
(πνᾷει,

καὶ μὲ φωνὴ ἀπ' τὸν ὕπνον βραχνιασμένη,
τί θέλεις; τί γυρεύεις μ' ἐρωτάει.
μὲς' τὴ σπηλιά μου, τὴ σκοτινιασμένη;

✿

Ἐστάθηκ' ἀπ' τοὺς χτύπους ἡ καρδιά μου
τὰ στήθεια πῶς θὰ ράγιζε θαρροῦσα
ἔτρεμα σὰν τὸ φύλλο! κ' ἡ λαλιά μου
Μοῦ πιάστηκε! δὲν ἐνοιώθη πῶς ζοῦσα.

✿

Ἄχ εἶχα νοιώσῃ πειὰ τὴ δυστυχία μου
κ' ἡ μάγισσα τί θάλεγε σὲ μένα!
«Δὲ θὲ νὰ ζήσης μὲς' τὴν ἀγκαλιά μου
ἢ μοῖρα μου ἢ σκληρὴ τῶχει γραμμένα»

✿

Πῆρα θλιμμένος ἐν μονοπάτι
ἀπ' τὴ σπηλιά τῆς μάγισσας νὰ φύγω.
χάμου στὴ γῆ γερμένο εἶχα τὸ μάτι
τὴ θλίψι προσπαθοῦσα γιὰ νὰ πνίγω

✿

Σ' ἐρημωμένα μέρη
Μονάχος περπατοῦσα
πόνον μεγάλο κλειοῦσα
στὴ δόλια μου ψυχῇ.

✿

Μὲ μάτι δακρυσμένο
τὴ πλάσι ἔβλεπα γείρω!
πῶς ἤθελα νὰ γύρω
στὸ μνημα σὰν κ' αὐτὴ.

✿

Τριγύρω ἐνῶ θαροῦσα
μὲ μάτια δακρυσμένα
τὰ φύλλα μαραμμένα
ποῦ πέφτανε στὴ γῆ,

✿

βλέπω βαθεῖα στὸ δάσος
γέρνωντας 'κεῖ τὸ βλέμμα
νὰ βγαίνει ἀπὸ τὸ ρέμμα
μιὰ μάγισσα ξανθὴ,

✿

Στὰ χέρια τῆς κρατοῦσε
μιὰ παναρμάνια λύρα
καὶ σκόρπιζε τριγύρα
μιὰ θεῖα μελωδία.

✿

—Σὲ κάθε μιὰ στροφή σου
ὦ Μάνα δοξασιμένη
ἢ πλάσι μαγεμένη
γέρνει γλυκὰ σὲ σὲ.

✿

Τῆ παναρμόνια λύρα,
ὦ δόσε καὶ σέ μένα,
νὰ ψάλω πονεμένα
σέ μαγικὸ σκοπὸ.

Ὡ δόσε καὶ σέ μένα
τῆ παναρμόνια λύρα
στὴν ἀσπλαγῆ τῆ μοῖρα
τὸ πόνου μου νὰ πῶ—

Σιγά-σιγά πλησιάζει
τὴν λύρα τῆς μου δίνει
νὰ τραγουδήσω ἀφήνει
καὶ χάνεται μὲ μιὰ.

Μὰ ἐνοιῶσα στὰ στήθια
βαθειὰ στὰ σωθικά μου
νὰ ζῶνῃ τῆ καρδιά μου
μιὰ θεϊκὴ φωτιά.

κί' ἀρχίνῃσ' ἀπ' τῆ μοῖρα
μὲ πόνου νὰ γυρεύω
ἐσένα ποῦ λατρεύω
νὰ μοῦ χάριση ἐσέ,

Νίκος Θ. Γούζαρης

ΘΕΜΙ ΧΑΛΚΙΑ

ΣΚΟΡΠΙΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

B'

ΕΡΩΣ-ΠΑΡΘΕΝΟΣ-ΝΕΟΤΗΣ

Ὁ ἔρωσ διὰ τὴν κόρην εἶπε ὅτι ἡ χρυσαλλίς
διὰ τὸ ρόδου.

Ἄν θὰ ἤρριγε τοῦτο τὰ πέταλά του ἄν
μὴ αὐτὴ ἐκάθητο ἐπ' αὐτοῦ.

Ἡ κόρη, ἀγατολὴ τοῦ ἡλίου, ἡ ἀήτητος
τοῦ ἀνθρώπου φύσις.

Ὁ ἔρωσ τῆς παρθένου εἶπε θρησκεία, μὴ
ὀρθόητε αὐτὴν εἶναι ἀξία μεγαλητέρας θυ-
σίας.

Ὁ χαρακτήρ τῆς παρθένου στηρίζεται πάν-
τοτε ἐπὶ τῆς τιμιότητος ἐνῶ ὁ τοῦ ἀνδρὸς ἐπὶ
τῆς ἀξιοπροπειίας.

Ἡ παρθένος ψύχεται ἐφ' ὅσον ὁ κόσμος
ἐκπολιτίζεται οὕτως ἡ γῆ ἀφαιρεῖ τὰς ἀκτίρας
τοῦ ἡλίου, ὅστις γεγηρακῶς κλίνει εἰς τὸ ἄ-
πειρον.

Οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς παρθένου εἶνε τὸ κάτο-
πτρον τῆς ψυχῆς αὐτῆς.

Εἶναι αἰτία τοῦ ἔρωτος. Εἶναι μαγνῆται.
Εἶναι θάνατος. Εἶναι μῖσος.

Οἱ ὀφθαλμοὶ κεραννοῦσι.

Ὁ τιμωρία τῶν ὀφθαλμῶν εἶναι τὰ δά-
κρυα.

Τὰ δάκρυα εἶνε τὸ φίλημα τῶν ὀφθαλμῶν,
τὰ δάκρυα εἶνε χαρὰ.

Τὰ δάκρυα εἶνε λύπη.

Ὁ ἄρθρωπος εἶνε δάκρυα.

Τὸ ἀνεκτίμητον δῶρον εἰς τὴν ἐρωμένην
εἶναι τὰ δάκρυα τοῦ ἐρωμένου.

Τὰ δάκρυα εἶνε μαργαρίται, ἀδάμαντες
τῆς ψυχῆς.

Τὸ κόσμημα τῶν ὀφθαλμῶν εἶναι τὰ δά-
κρυα.

Θέλεις γὰρ διαγνώσῃς τὰς σκέψεις ἀτόμων;
Ρίψον ἐν βλέμμα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς, οἱ ὀ-
φθαλμοὶ ὁμιλοῦσι ἐνγλωττώτερον τοῦ . . .
στόματος.

Οἱ ὀφθαλμοὶ οὐδέποτε ψεύδονται εἰς πρό-
σωπα πιστῶς ἐρώμενα.

Ἡ παρθένος εἶνε ἥσμα.

Ἡ νεότης εἶναι ποίημα.

Ἡ ἡλικία χαλινάγωγεῖ τὴν καρδίαν.

Οὕτως ἡ κόρη προδίδει καὶ αὐτὸν τὸν ἔρωτα
χάριν τῆς ἡλικίας.

Ἡ καρδιά ἐπλάσθη γὰρ ἀγαπᾷ, οὕτως ἀγαπᾷ
πάντοτε. Ἡ καρδιά ὡς μὴ ἀποθηνήσκουσα πάν-

τοτε νεάζει, ἐνῶ ἡ ἡλικία ἔχουσα μέσον ἔχει
ἀρχὴν καὶ τέλος.

Ὁ ἔρωσ εἶναι ἡ τροφή, ἡ μόνη ἐρασχόλησις
τῆς νεότητος.

Ἡ φύσις διὰ τὴν νεότητα εἶνε ἔρωσ.

Ὁ ἔρωσ εἶνε ζωὴ τῆς.

Ἡγάπησες ἀπαξ; Ἡ καρδιά ἐδόθη ψευδῶς
λέγουσι ὅτι τὸ δεύτερον ἡ καρδιά δένεται γὰρ
ἀγαπᾷ.

Διὰ τοὺς πιστῶς ἐρωτῶντας δὲν ἐπάγχει προ-
δοσία.

Αἱ ἐστεμμένα κεφαλαὶ κλίνουν πρὸ τοῦ
γυμνοῦ παιδίου.

Εἶναι ἴσως ὀνειροπόλημα γὰρ σφραγίσωσι
μίαν χρυσαλλίδα δύο ρόδα κλεισμένα ἀκόμη
εἰς τὰ σέπαλα.

Τὸ γὰρ ἀτενίζουσι ταυτοχρόνως τὸν ἔρωτα
δύο ἄτομα εἶναι σκηνὴ μὴ περιγραφείσα ἐπ'
οὐδενὸς μυθιστοριογράφου.

Ὁ πρῶτος ἔρωσ, τοῦ Μαίου τὰ πολυπέταλα
κρίνα καὶ ρόδα.

Ἡ περίπτωξις, γὰρ ἡρεμος περιβιβλημένη
τὸν πέπλον τῶν ἀστέρων.

Παρθένος τὸ πρῶτον ἀγαπᾷσα μυστήριον
ἀρεξιγρίαστον.

Ἐπάγχει προδοσία εἰς τὸ μυστήριον;

Ἡ ἀγρότης τοῦ κρίνου ἐξαρτάται δὲν παρί-
σταται πλέον ἀγρὸς ἄν δις μυρισθῶσι αὐτόν.

Ὁ ἀνχίρ κόπτει τὰ φύλλα φυλλορροεῖ.

Ἡ παρθένος εἶναι κρίνον.

Ὁ ἔρωσ τῆς εἶνε ἀγρότης

Ὁ κόσμος διὰ τὴν παρθένον εἶναι διάφο-
ρος ἢ διὰ τὸν νέον.

Τὰ δύο φύλλα ἐν τῇ νεότητι διαφόρως ἀν-
τιλαμβάνονται τὸν κόσμον.

Ἡ ταυτότης τῶν ἰδεῶν πρέπει γὰρ ἔχῃ βί-
αι τὴν ταυτότητα τῆς μορφώσεως.

Σύζυγος, οὐτινος αἱ ἰδέαι εἶναι περιορι-
σμένα μᾶλλον τῆς γυναικὸς καλεῖται τὸ
φαινομενικὸν αὐτῆς.

Καθιστᾷ αὐτὴν δυστυχεστέραν ὅσοι περισσό-
τερον τὴν ἀγαπᾷ.

Ἡ ἀμόρφωτος γυνὴ εἰς ἄνδρα μεμορφωμένον
ισοῦται μὲ ἀνδράποδον.

Ἡ μεμορφωμένη γυνὴ εἰς ἀμόρφωτον ἄνδρα
εἶναι λίθος πολύτιμος εἰς τὸ βάθος τῆς θα-
λάσσης.

Ἀλοίμορον, οὔτε ἡ τρικυμία φέρει τὴν σω-
τηρίαν.

ΛΕΥΚΑ ΚΡΙΝΑ

ΣΕΣΕΝΑ

Πόσες φορές ὁ δύστυχος
ἐπόθησα νὰ ρίξω
στὰ θεϊκὰ τὰ χεῖλη σου
ὀλόθερμα φιλιά.

Πόσες φορές ὁ δύστυχος
ἐπόθησα νὰ σφίξω
τ' ἀφροπλασμένο σῶμά σου
σεμνὰ στὴν ἀγκαλιά

Μὰ σὺ στὸν κάθε πόθο μου
περήφανη παρθένα,
Ἄδιάφορη τὸ βλέμμα σου
μὲ μῖσος τὸ γυρνᾷς.

Τὰ δύστυχα τὰ στήθη μου
ποῦ πάλλουν φλογισμένα
Στενάζοντας γιὰ σέβανε
καθόλου δὲ γροικᾷς.

Κων. Πετρόπουλος

ΠΡΟΣΕΞΑΤΕ

Ἡ μετάδοσις τόνων καὶ τόνων νοσημάτων κατὰ μέρος οφείλεται καὶ εἰς τὸ πλύσιμον τῶν ἀσπρόρρουχων μετ' ἄλλων μεμολυτμένων. Λοιπὸν ἀνάγκη νὰ πλένετε τὰ ρούχα σας ἐντὸς τῆς οἰκίας σας, πρᾶγμα δύσκολον καὶ ἐπίπονον διὰ πολλοὺς καὶ διαφόρους λόγους. Καὶ ὁμῶς

Ἡ ΑΔΕΣΣΙΒΑ ΦΟΙΝΙΞ

πλένει ὅλα τὰ βαμβακερὰ, τὰ μάλλινα καὶ τὰ μεταξωτὰ ἀσπρόρρουχα λευκὰ καὶ χρωματιστὰ,

ΧΩΡΙΣ ΣΑΠΟΥΝΙ, ΧΩΡΙΣ ΣΤΑΚΤΗ, ΧΩΡΙΣ ΒΟΥΡΤΣΑ

Εἶναι ἠγγυημένη ἀπεν χλωρίου, ἡ δὲ μεγαλειτέρα μπουγάδα τελειώνει αὐθημερὸν καὶ μὲ πολὺ ὀλίγας διατυπώσεις. Εἶναι οἰκονομικωτέρα δὲ ἀπὸ τὸ σύνθετον πλύσιμον κατὰ 60,00

ΤΡΟΠΟΣ ΜΕΤΑΧΕΙΡΗΣΕΩΣ

Μουσκεύετε ὅλα τὰ ρούχα μαζὺ, μάλλινα, βαμβακερὰ, μεταξωτὰ, ἄσπρα καὶ χρωματιστὰ σὲ κρύον νερὸ, πόσιμον ἢ μὴ ἀδιάφορον, ἀπὸ 3 ἕως 6 ὥρας ἀναλόγως τοῦ κρινοῦ, τὸν ὁποῖον ἔχετε διαθέσιμον.

Λιώνετε σὲ ζεματιστὸ νερὸ 1 πακέτον ἀλεσίθλας καὶ τὴν χύνετε μέσα στὸ καζάνι, τὸ ὁποῖον θὰ ἔχη 3 τετρακίδες τοῦ πετρελαίου νερὸ γλιαρὸ. Ρίπτετε μέσα στὸ καζάνι, ὅλα τὰ ΑΣΠΡΑ ΒΑΜΒΑΚΕΡΑ ΡΟΥΧΑ, καὶ τὰ ἀφίνετε 1 ἕω: 1½ ὥραν νὰ σιγοβράζουν ἐλαφρὰ. Κατόπιν κένετε αὐτὰ τὰ ρούχα στὴ σκάφη μαζὺ μὲ τὸ νερὸ τοῦ καζανιοῦ πού ἔβρασαν μέσα, καὶ τὰ τρίβετε ἐλαφρὰ, μὲ τὴν σαπουνάδα πού κάνει τὸ ἴδιον τὸ νερὸ. Τὰ ξεβγάζετε μὲ ΧΑΙΑΡΟ ΝΕΡΟ, τὰ λουκακίζετε καὶ τελειώνει ἡ μπουγάδα.

ΤΑ ΜΑΛΛΙΝΑ, ΤΑ ΧΡΩΜΑΤΙΣΤΑ ΚΑΙ ΤΑ ΜΕΤΑΞΩΤΑ ἀφοῦ μουσκεύουν δὲν τὰ ΒΡΑΖΕΤΕ, ἀλλὰ ἀπλούστατα τὰ τρίβετε μόνον ἐλαφρὰ μὲ τὸ νερὸ τοῦ καζανιοῦ πού ἔβρασαν τὰ ἄσπρα ρούχα, ἔπειτα τὰ ξεβγάζετε μὲ ΧΑΙΑΡΟ ΝΕΡΟ καὶ γίνονται ὀλοκάθαρα.

Στὸ νερὸ πού θὰ περισέψη μέσα στὸ καζάνι οἰπτεται ὄλαις τῆς πατασοῦρες τοῦ μαγειριοῦ. τῆς ἀφίνετε 1 1½ ὥρα μέσα, κατόπιν τὰς τρίβετε μὲ τὸ ἴδιον νερὸ, τὰς ξεβγάζετε μὲ γλιαρὸ νερὸ καὶ καθαρίζουν ἐξαίρετα.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ. Χονδρικῶς παρὰ τῶν κ. Γ. Ν. Ἰωαννίδη ὁδὸς Λιόλου ἀρ. 177 εἴσοδος ἐκ τῆς Στοῆς καὶ λιανικῶς εἰς τὰ καταστήματα κ.ων Θενοπούλου, Γουλιέλμου, Πανελληνίου Ἀγορᾶς, Ἀκριβοῦ καὶ Μακλικοπούλου, Θεσμίδου, Χαζ. Σπουλιτοπούλου. Κρυττάλ, Σακκῆ, Κ. Χριστοπούλου κλπ.

Ἐν Πειραιεὶ παρὰ τῶν κ. Ε. Δημητριάδη, Στοὰ Ριζάρη ἀριθ. 5.

Ἐκάστον πακέτον δρ. 120

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Ἡ "ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ."

Ἐναντι Ἀγίας Εἰρήνης

Δωμάτιον καθαρὸν, εὐήλιον καὶ περιποιημένον εἶναι τὰ μόνον συστατικὰ πού πρέπει νὰ προκινήθουν τὸν κάθε ταξιδιώτη καὶ φοιτητὴν νὰ κατοικήσῃ ἐκεῖ.

Εἰς τὰ ΓΡΑΦΕΙΑ ΜΑΣ

Ἐκτυποῦνται

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ

πρὸς δρχ., 2 τὰ 100 καὶ 1,25 τὰ 50

Τύποις ΚΤΕΝΑ ὁδ. Κουμουνοῦρου ἔναντι Βασιλικῆς